

poglavje 13, zvezek 32, str. 432), členov 12 in 23 Direktive 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in razveljavitvi Direktive Sveta 90/220/EGS (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 6, str. 77) in členov 53 in 54 Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 6, str. 463) – Začasni preključ ali prepoved uporabe ali prodaje sort semen gensko spremenjene koruze po izdaji odobritve dajanja v promet tega proizvoda – Pristojnosti nacionalnih organov za sprejetje teh ukrepov – Pojma „tveganje“ in „resno tveganje“ za okolje – Merila opredelitve tveganja, presoje njegove verjetnosti in presoje njegovih učinkov

Izrek

1. V okoliščinah, kot so te v postopkih v glavni stvari, gensko spremenjeni organizmi, kot je koruza MON 810, ki so bili na podlagi Direktive Sveta 90/220/ES z dne 23. aprila 1990 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje odobreni zlasti kot semena za pridelavo in ki so bili pod pogoji iz člena 20 Uredbe (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi prijavljeni kot obstoječi proizvodi, nato pa so bili predmet vloge za podaljšanje dovoljenja, ki se obravnava, ne morejo biti predmet ukrepov začasnega preklica ali prepovedi uporabe ali dajanja na trg, ki jih država članica sprejme na podlagi člena 23 Direktive 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in razveljavitvi Direktive Sveta 90/220, vendar je te ukrepe mogoče sprejeti v skladu s členom 34 Uredbe št. 1829/2003.
2. Člen 34 Uredbe št. 1829/2003 dovoljuje državi članici sprejetje nujnih ukrepov le v skladu s postopkovnimi zahtevami, navedenimi v členu 54 Uredbe št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane, katerih spoštovanje mora preveriti predložitveno sodišče.
3. Člen 34 Uredbe št. 1829/2003 za sprejetje nujnih ukrepov nalaga državam članicam, da poleg nujnosti dokažejo tudi obstoj položaja, ki verjetno predstavlja veliko tveganje, ki pomeni očitno nevarnost za zdravje ljudi, zdravje živali ali okolje.

(¹) UL C 100, 17.4.2010.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 8. septembra 2011 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van eerste aanleg te Brussel – Belgija) – Q-Beef NV (C-89/10), Frans Bosschaert (C-96/10) proti državi Belgiji (C-89/10), državi Belgiji, Vleesgroothandel Georges Goossens en Zonen NV, Slachthuizen Goossens NV (C-96/10)

(Združeni zadevi C-89/10 in C-96/10) (¹)

(Nacionalne dajatve, ki so nezdružljive s pravom Unije — Dajatve, plačane na podlagi sistema pomoči in dajatev, ki je razglašen za nezdružljiv s pravom Unije — Sistem, nadomeščen z novim sistemom, ki je razglašen za združljiv — Vračilo neupravičeno plačanih dajatev — Načeli enakovrednosti in učinkovitosti — Trajanje zastaralnega roka — Dies a quo — Terjatve do države in posameznikov — Različni roki)

(2011/C 311/11)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Q-Beef NV (C-89/10), Frans Bosschaert (C-96/10)

Tožena stranka: Država Belgija (C-89/10), država Belgija, Vleesgroothandel Georges Goossens en Zonen NV, Slachthuizen Goossens NV (C-96/10)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Rechtbank van eerste aanleg te Brussel – Razlaga prava Unije glede načel enakovrednosti in učinkovitosti – Nacionalne dajatve, nezdružljive s pravom Skupnosti – Dajatve, plačane na podlagi sistema pomoči in dajatev, ki je razglašen za nezdružljiv s pravom Skupnosti – Sistem, nadomeščen z novim sistemom, ki je razglašen za združljiv – Vračilo neupravičeno plačanih dajatev – Zastaralni rok

Izrek

1. Pravo Unije v okoliščinah, kakršne so v postopkih v glavnih stvareh, ne nasprotuje temu, da se petletni zastaralni rok, določen v nacionalnem pravu za terjatve do države, uporabi v zvezi s kondikcijskimi zahtevki za dajatve, ki so bile državi članici na podlagi „mešanega sistema pomoči in dajatev“ plačane v nasprotju s pravom Unije.
2. Pravo Unije ne nasprotuje nacionalnim predpisom, ki v okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari, posamezniku priznavajo daljši rok za pridobitev vračila dajatev od drugega posameznika, ki je deloval kot posrednik in ki mu je prvi posameznik te dajatve neupravičeno plačal, ta pa jih je nato v njegovem imenu nakazal državi, medtem ko bi za terjatev prvega posameznika, če bi te dajatve plačal neposredno državi, obstajal krajši rok, ki odstopa od splošnega prava kondikcijskih zahtevkov med posamezniki, če lahko posamezniki, ki delujejo kot posredniki, od države dejansko zahtevajo zneske, ki so jih morebiti plačali v korist drugih posameznikov.

3. V okoliščinah, kakršne so v postopkih v glavnih stvareh, ugotovitev Sodišča, ki jo je navedlo v sodbi, izdani po predlogu za sprejetje predhodne odločbe, da je retroaktivnost zadevnih nacionalnih predpisov nezdržljiva s pravom Unije, ne vpliva na začetek zastaralnega roka, ki je v nacionalnem pravu določen za terjatve do države.

(¹) UL C 113, 1.5.2010.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. septembra 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Ordinario di Venezia – Italija) – Ivana Scattolon proti Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Zadeva C-108/10) (¹)

(Socialna politika — Direktiva 77/187/EGS — Ohranjanje pravic delavcev ob prenosu podjetja — Pojma „podjetje“ in „prenos“ — Javnopravna odsvojitelj in pridobitelj — Uporaba kolektivne pogodbe, ki velja za pridobitelja, od datuma prenosa — Obravnavanje z vidika plače — Upoštevanje delovne dobe, dopolnjene pri odsvojitelju)

(2011/C 311/12)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Ordinario di Venezia

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ivana Scattolon

Tožena stranka: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale Ordinario di Venezia – Področje uporabe Direktive Sveta 77/187/EGS z dne 14. februarja 1977 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov obratov (UL L 61, str. 26) in Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL L 82, str. 16) – Razlaga člena 3(1) Direktive 77/187/EGS – Prenos upravnega osebja za čiščenje z lokalne na državno upravo – Ohranitev pravic, vključno s službeno dobro, dopolnjeno pri lokalni skupnosti

Izrek

1. To, da javni organ države članice prevzame osebje, zaposleno pri drugem javnem organu in odgovorno za opravljanje pomožnih storitev v šolah, ki zajemajo zlasti naloge vzdrževanja in upravne pomoči, pomeni prenos podjetja v smislu Direktive Sveta 77/187/EGS z dne 14. februarja 1977 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru

prenosa podjetij, obratov ali delov obratov, če je navedeno osebje strukturirana skupina zaposlenih, ki so upravičeni do varstva kot delavci na podlagi nacionalnega prava te države članice.

2. Če prenos v smislu Direktive 77/187 pripelje do takojšnje uporabe kolektivne pogodbe, ki velja za pridobitelja, za prenesene delavce in če so pogoji v zvezi s plačo, določeni v tej pogodbi, povezani predvsem s službeno dobo, člen 3 te direktive nasprotuje temu, da bi se prevzetim delavcem glede na njihov položaj tik pred prenosom občutno znižala plača zato, ker se njihova službena doba, ki je dopolnjena pri odsvojitelju in je enaka delovni dobi, ki so jo dopolnili delavci, zaposleni pri pridobitelju, ne upošteva pri določitvi njihovega začetnega plačnega razreda pri slednjem. Predložitveno sodišče mora preučiti, ali je pri prenosu, obravnavanem v postopku v glavni stvari, prišlo do takega znižanja plače.

(¹) UL C 134, 22.5.2010.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 8. septembra 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Belgija) – European Air Transport SA proti Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

(Zadeva C-120/10) (¹)

(Zračni promet — Direktiva 2002/30/ES — S hrupom povezane omejitve obratovanja na letališčih Skupnosti — Omejitve ravni hrupa, ki jih je treba upoštevati pri preletu mestnih območij v bližini letališča)

(2011/C 311/13)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: European Air Transport SA

Toženi stranki: Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Conseil d'État – Razlaga členov 2(e), 4(4) in 6(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/30/ES z dne 26. marca 2002 o oblikovanju pravil in postopkov glede uvedbe s hrupom povezanih omejitev obratovanja na letališčih Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 6, str. 96) – Omejitve ravni hrupa, ki jih je treba upoštevati pri preletu mestnih območij v bližini letališča – Pojem „omejitve obratovanja“ – Omejitve, sprejete glede mejno ustreznih zrakoplovov – Možnost uvedbe take omejitve glede na raven hrupa, izmerjenega pri tleh – Vpliv Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu (Konvencija ICAO)